

Riksförsäkringsverkets föreskrifter om kvalitetskrav på vissa utredningar som en all- män försäkringskassa kan upphandla;

Utkom från trycket
den 17 juni 2003

beslutade den 12 juni 2003.

Riksförsäkringsverket föreskriver följande med stöd av 3 § 1 förordningen (1998:562) med vissa bemyndiganden för Riksförsäkringsverket att meddela föreskrifter.

Tillämpningsområde m.m.

1 § I dessa föreskrifter anges de kvalitetskrav som minst skall gälla för utredningar som en allmän försäkringskassa upphandlar till stöd för sina bedömningar av de försäkrades medicinska tillstånd, arbetsförmåga och behov av eller möjligheter till rehabilitering enligt 3 kap. 8 a §, 7 kap. 3 b § och 22 kap. 5 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

2 § Utredningar enligt 1 § skall tillgodose behovet av kvalificerade bedömningsunderlag för försäkrade med sammansatta och svårbedömda besvär.

3 § Försäkringskassan får endast anlita producenter som uppfyller de kvalitetskrav som ställs i dessa föreskrifter. Kvalitetskraven måste framgå av det förfrågningsunderlag som kassan sammanställer inför upphandlingen och det avtal kassan träffar med producenten.

4 § Försäkringskassan skall på lämpligt sätt kontrollera att de producenter som kassan har träffat avtal med om köp av utredningar fortlöpande iakttar de kvalitetskrav som ställs i dessa föreskrifter.

Bemötandet av den försäkrade

5 § Utredningen skall utföras med respekt för den försäkrades integritet och värdighet.

6 § Producenten skall göra den försäkrade delaktig i utredningen genom att

1. i god tid informera den försäkrade om uppläggningsen av utredningen och om de praktiska arrangemangen i samband med utredningen,
2. ge den försäkrade möjlighet att framföra sin egen uppfattning under utredningen, och
3. på ett begripligt och individuellt anpassat sätt informera den försäkrade om utlåtandets innehåll.

Vid behov skall informationen om utlåtandets innehåll enligt första stycket 3 lämnas med hjälp av tolk.

Kompetens- och utredningskrav

7 § En utredning enligt 1 § skall utföras av läkare med den specialistkompetens som behövs och av personal med beteendevetenskaplig baskompetens som psykologexamen eller socionomexamen.

Utredningen skall även utföras av personal med väl dokumenterade kunskaper inom arbetsmarknadsområdet omfattande

1. utvecklingen på arbetsmarknaden,
2. vilka arbetskrav som ställs inom olika yrken och branscher,
3. studie- och utbildningsvägar, och
4. möjligheter att kompensera nedsättningen av arbetsförmågan i en arbetssituation.

De utredningsinsatser som i övrigt behövs för att bedöma funktionstillstånd och funktionshinder skall utföras av personal som har särskild kompetens för detta som legitimerad sjukgymnast, arbetsterapeut eller ergonom.

8 § Om utredningen enbart avser behov av eller möjligheter till arbetslivsinriktad rehabilitering kan utredningen genomföras utan att läkare med specialistkompetens deltar.

9 § Om utredningen enbart avser arbetsförmågens nedsättning på grund av sjukdom kan utredningen genomföras utan deltagande av personal med kunskaper inom arbetsmarknadsområdet enligt 7 § andra stycket.

10 § Om en läkare medverkar i utredningen skall en läkemedelsanarnes ingå.

11 § Kartläggningen av den försäkrades funktionstillstånd skall omfatta följande områden samt resurser och hinder inom dessa områden i förhållande till arbete och möjligheterna att genomföra rehabiliteringsåtgärder.

- Kroppsliga funktioner
- Psykiska funktioner
- Symtom utlösta av stress
- Konsumtion av alkohol, narkotika och beroendeframkallande läkemedel
- Sociala förhållanden
- Arbetsförhållanden
- Utbildning – kompetens
- Fritidsintressen.

Vidare skall kartläggningen innehålla en beskrivning av det nätverk av professionella aktörer som utgör stöd för den försäkrade i hans eller hennes rehabilitering.

12 § I utredningen skall den modell som ligger till grund för Klassifikation av funktionstillstånd, funktionshinder och hälsa (ICF, Socialstyrelsen 2003) användas i tillämpliga delar.

13 § De utredningsmetoder som används skall vara baserade på vetenskap och beprövad erfarenhet. Metoderna skall vara tydligt dokumenterade.

Krav på utlåtandet

14 § Utlåtandet skall bygga på dokumenterade utredningsresultat. I slutbedömningen skall göras en sammanvägning av resultaten av de olika bedömningar, tester och andra utredningar som gjorts.

De avgörande skälen för den slutliga bedömningen skall redovisas i anslutning till denna bedömning.

15 § Den försäkrades arbetsförmåga skall bedömas i förhållande till hans eller hennes vanliga arbete, annat arbete hos ordinarie arbetsgivare eller till arbetsmarknaden i övrigt.

16 § Om den försäkrades arbetsförmåga har bedömts nedsatt, skall utlåtandet innehålla en bedömning av varaktigheten av nedsättningen och behovet av rehabilitering.

17 § Om rehabiliteringsåtgärder föreslås skall utlåtandet innehålla

1. en prognos över det resultat som kan förväntas av de föreslagna rehabiliteringsåtgärderna, och
2. den försäkrades inställning till dessa åtgärder.

18 § Vid den medicinska bedömningen skall Klassifikation av sjukdomar och hälsoproblem 1997 (ICD-10, Socialstyrelsen 1996) användas för klassificeringen av diagnoserna.

19 § Utlåtandet skall skrivas på ett enkelt och tydligt sätt.

20 § Om utredningen avsett arbetsförmågans nedsättning på grund av sjukdom skall utlåtandet undertecknas av den läkare med specialistkompetens som haft huvudansvaret för den medicinska bedömningen i utredningen.

Krav på kvalitetssystem

21 § Producenten skall ha ett kvalitetssystem där det framgår hur de i dessa föreskrifter föreskrivna kvalitetskraven tillgodoses och hur de följs upp.

-
1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2003 då Riksförsäkringsverkets föreskrifter (RFFS 2000:1) om kvalitetskrav i samband med vissa utredningar skall upphöra att gälla.
 2. De äldre föreskrifterna tillämpas på upphandlingar som skett före ikraftträdandet.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

ANNA HEDBORG